
Onmisbare liefde

Aantekeningen bij 1 Korinthe 13

13:1 Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, maar ik had de liefde niet, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn geworden.

2 En al zou ik de gave van de profetie hebben en alle geheimenissen weten en alle kennis bezitten, en al zou ik al het geloof hebben zodat ik bergen zou verzetten, maar ik had de liefde niet, dan was ik niets.

3 En al zou ik al mijn bezittingen uitdelen tot levensonderhoud van de armen, en al zou ik mijn lichaam overgeven om verbrand te worden, maar ik had de liefde niet, het baatte mij niets.

4 De liefde is geduldig,

zij is vriendelijk,

de liefde is niet jaloers,

de liefde pronkt niet,

zij doet niet gewichtig,

5 zij handelt niet ongepast,

zij zoekt niet haar eigen belang,

zij wordt niet verbitterd,

zij denkt geen kwaad,

6 zij verblijdt zich niet over de ongerechtigheid,

maar verheugt zich over de waarheid,

7 zij bedekt alle dingen,

zij gelooft alle dingen,

zij hoopt alle dingen,

zij verdraagt alle dingen.

8 De liefde vergaat nooit.

Wat dan profetieën betreft,

zij zullen tenietgedaan worden,

wat talen betreft, zij zullen ophouden,

wat kennis betreft, zij zal tenietgedaan worden.

9 Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele,

10 maar wanneer het volmaakte zal gekomen zijn,

zal wat ten dele is, tenietgedaan worden.

11 Toen ik een kind was,

sprak ik als een kind,

dacht ik als een kind,

overlegde ik als een kind,

maar nu ik een man geworden ben,

heb ik het kinderlijke tenietgedaan.

12 Nu immers kijken wij door middel van een spiegel in een raadsel,

maar dan zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht.

Nu ken ik ten dele,

maar dan zal ik kennen,

zoals ik zelf gekend ben.

13 En nu blijven geloof, hoop en liefde, deze drie,

maar de meeste van deze is de liefde.

Vers 1-3

Paulus wijdt dit hoofdstuk aan de liefde. Het is niet meer dan logisch dat Paulus voor dit thema zo veel ruimte maakt in deze brief. De liefde kwam in de gemeente van Korinthe op verschillende manieren in het gedrang.

- Door onenigheid.
- Door zonde.
- Door kennis > het nemen van vrijheid en het belang van de ander uit het oog verliezen.

Paulus brengt het thema 'liefde' ter sprake in relatie tot de dingen die herkenbaar zijn voor het gemeentelven in Korinthe. Paulus heeft er op meerdere plekken in zijn brief blijk van gegeven dat hij op de hoogte is van alles wat de christenen in Korinthe 'bereikt' hebben (o.a. 1:4-7). Nadat hij uitvoerig uiteengezet heeft wat er desondanks allemaal mis is in de gemeente, gaat hij het 'recept' beschrijven voor een goed gemeentelven: de liefde. Je kunt pas beseffen hoe belangrijk de liefde is, als je hebt gezien wat er mis gaat als het er niet is.

Al zou ik alles hebben en doen wat 'hoog scoort' binnen het gemeente leven (het spreken van allerlei geestelijke talen, profetische gaven, kennis, geloof, mededeelzaamheid en opoffering), maar ik zou geen liefde hebben, dan zou het allemaal geen zin hebben. Dit geeft aan hoe we naar onszelf en naar andere uitingen in de gemeente moeten kijken. We laten onszelf te vaak zand in de ogen strooien door dingen die imponeren en die geestelijk lijken. Als de liefde ontbreekt, is echter alles wat op zich waardevol en opbouwend kan zijn, niets waard.

Mooi is de plek waar Paulus dit hoofdstuk inlast; tussen hoofdstuk 12 en 14. In hoofdstuk 12 worden de gaven beschreven waardoor de gemeente wordt opgebouwd. In hoofdstuk 14 benadrukt Paulus het belang van de gave van profetie (14:1) en corrigeert hij de praktijk rondom de gave van het spreken in 'tongen'. De liefde bouwt immers op (8:10) en laat geen ruimte voor manifestaties ten koste van het getuigenis (hoofdstuk 14). Liefde is Hét bewijs voor buitenstaanders dat men een discipel is van Jezus zelf (Joh.13:35).

Liefde moet het hele proces in de gemeente reguleren. Als de liefde de grondhouding is van ieder gemeentelid, zal men de dingen ook in de juiste proporties zien.

Vers 4-7

Het belang van liefde zal na het voorgaande duidelijk zijn, maar hoe wordt het in de praktijk zichtbaar? Paulus maakt het duidelijk aan de hand van 14 kenmerken.

- De liefde is geduldig.
- De liefde is vriendelijk / vol goedheid.
- De liefde is niet jaloers / niet afgunstig.
- De liefde pronkt niet / heeft geen ijdel vertoon
- De liefde doet niet gewichtig / is niet zelfgenoegzaam.
- De liefde handelt niet ongepast / is niet grof.
- De liefde zoekt niet haar eigen belang.
- De liefde wordt niet verbitterd / blijft niet boos.
- De liefde denkt geen kwaad / rekent het kwade niet aan.
- De liefde verblijdt zich niet over de ongerechtigheid, maar verheugt zich over de waarheid.
- De liefde bedekt alle dingen / verdraagt alles.
- De liefde gelooft alle dingen.
- De liefde hoopt alle dingen,
- De liefde verdraagt alle dingen / is volhardend.

De liefde waar Paulus hier over spreekt, is de agapé-liefde. Dit is de liefde die volledig gericht is op de ander. Dit is de liefde die Jezus Christus heeft uitgeleefd (Ef.5:1-2).

We kunnen deze opsomming dus ook lezen als een beschrijving van Jezus Christus. Hoofdstuk 13 geeft ons binnen de eerste Korinthebrief één van de meest uitvoerige (naast 1:30) getuigenissen over Jezus Christus, de Heere van de gemeente.

Wie van ons gaat vrij uit als we deze criteria van liefde lezen voor het leven van een gelovige? Niemand toch! Evenwel is de bron van deze liefde rijkelijk beschikbaar voor allen die hun vertrouwen op de Heere Jezus stellen. Hij is ons geworden wijsheid van God, rechtvaardiging, heiliging en verlossing (1:30). Wat een wonder dat Hij ook deze liefde aan ons wil schenken en in ons leven tot bloei wil brengen! Laten we hier niet alleen om bidden, maar ook voor danken.

Vers 8-13

De liefde zal nooit verdwijnen en teniet gedaan worden. Dat in tegenstelling tot profetieën, geestelijke talen en kennis.

Ons kennen en profeteren schieten nu tekort, maar als het volmaakte gekomen zal zijn, zal dat onvolkomene verdwenen zijn.

Het is te vergelijken met een kind, die de dingen op een kinderlijke manier benadert, maar dat niet meer doet als hij volwassen geworden is. Het verschil tussen nu en straks is te vergelijken met het kijken in een spiegel (die waren toen van gepolijst metaal en gaven een wazig beeld) en het zien van elkaar in de volle werkelijkheid. Het is te vergelijken met het verschil tussen de onvolledige kennis van nu en de volledige kennis van straks.

De grote vraag bij dit alles is, waar Paulus op doelt. Welke tijd heeft hij voor ogen als hij over straks spreekt? De meest gangbare uitleg stelt dat Paulus met de volmaakte situatie doelt op de tijd dat de gelovigen bij Christus in de hemel zijn. In dit geval zou de liefde dus ook in de hemelse heerlijkheid blijven bestaan (13:8).

Een andere uitleg stelt dat Paulus hier doelt op de tijd die zou aanbreken in aansluiting op de Handelingentijd, waarin het volle geheimenis (Kol.1:26) van Christus in de gemeente geopenbaard zou worden. Kenmerkend hiervoor is dat de gelovige in Christus volmaakt is en in Hem ook de waarheid zal leren kennen (Kol.1:28-2:10; Ef.4:13). Dat zou dan tevens een verschuiving verklaren van de gaven in de gemeente, zoals we die lezen in Ef.4:11 (vergelijk met 1Kor.12 en Rom.12). *NB. Een verdere uitwerking van Efeze 4 is te vinden in de bijbelstudiereader van het Gezinskamp 2010.*

Hoe het ook zij: geloof, hoop en liefde zullen blijven. Dat in tegenstelling tot zaken die voorbij zullen gaan (13:8). Geloof, hoop en liefde zijn de blijvende elementen in een christelijke gemeente. Alle drie zijn ze onmisbaar.

- Geloof, omdat het zonder geloof onmogelijk is om God te behagen (Hebr.11:6). Geloof is de weg waarop wij Gods koninkrijk binnen gaan (Joh.3:36; Rom.5:1).
- Het nieuwe leven brengt een hoop of verwachting met zich mee (Tit.2:13).
- En de liefde is de rode draad die geloof en hoop verbindt. De liefde geeft richting bij het leven in geloof, met het oog op de verschijning van Christus. De liefde is het richtsnoer voor al die gelovigen en groepen van gelovigen, met al die gewoonten en neigingen die afbreuk doen aan Gods wil.